

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palativm

Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Vt beatitudinem assequatur Misericors vitæ tempore, opera hæc exercere
deber, vt ex hoc verbulo Ecce demonstratur. cap. 28.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54477)

¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶:¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶

VT BEATITVDINEM
ASSEQVATVR MISERICORS,
TOTO VITÆ TEMPORE OPE-
ra hæc exercere debet, vt ex hoc verbu-
lo ecce demonstratur.

CAPVT. XXVIII.

PERspicuum sanè est luceq; clarius post
huius vitæ terminum tempus nullum
donari quo liceat operibus bonis insudare.
Ideoque vas electionis Apostolus, rectè
consulebat, inquiring: *dum tempus habemus
bonum operemur, & hoc, quia veniet nox in Gal. 6.*
qua nemo poterit operari. Nox illa, mors est
quæ cum adnenerit vniuersæ operationis
tempus rescindit, nec in ea cuiquam datur
operari, vt bene notauit August. inquiring:
Dapanera cum potes, quia nemo esurit in in- Lib. 50. hom.
ferno, nec habebis post mortem frumētum, nec 39.
inuenies illic aliquando mendicum quia non
erit tempus miserēdi. Ah! quot hodie mun-
danarum rerum amatores reperiuntur. qui
vana spe lusi, dū bona se largituros paupe-
ribus post mortem arbitrantur, subitò in
cinerem redacti deluduntur. Nunquam er-
gò.

miseri-
cordia
vera

Proverb. 13.

gò bonum quod agere intendis in alterum differas tempus, nam *dilata spes, affligit animam*. Nè longa dilatione animū crucies indigentis, nec incertā prestoleris mortis horam, propior enim instat mors, quā vt crederetur queat. Si hæredibus, tua distribuenda relinquis, ij parū de salute solliciti plerumq; vique ad exitum vitæ, tuam deducunt voluntatē. Vel si in hora mortis distribuerint suā substantiam reuera id efficiunt vt Catholici videantur, qui plerumq; toto vitę tempore hæreseos labe fuerunt inquinati. O cœcā & inueteratā humanæ mentis maliciā! Dum sic tuā distribuis, non diuitias derelinquis, sed à diuitijs desereris. Sic agere attemptabat Eutichia mulier aliàs Deo deuota mater S. Lucie, quæ petenti filiolæ hæreditariā successione vt pauperibus impenderet, sic respondit: Quæ ex patrimonio tibi eueniunt sed ulò iam à nouē annis asseruauit; quæ autē ex parte mea proueniūt melius me nosti. Hæc omnia post discessum meum, pauperib⁹ si volueris erogabis. Cui prudenter admodū virgo sapiēs respondit: Nō ea accepta Deo sunt, quib⁹ cū frui non liceat, ei tribuim⁹. Da ergò cū viuis q̄ in morte largiri morbi vehemētia obstante, fortè nō valebis. Sicq; filiæ, Virginis prudentissimæ consilio acquiescens omnē substantiā pauperibus

perib⁹ distribuit. Seneca de Auaris loquēs
dicere solebat, nihil eos boni operari præ-
terquā in morte. Nā sicut volucres aflatos
manducamus, vel eorū carnib⁹ decoctis ves-
cimur, sic nō prius diuitū substantia pauper
sustentatur, q̄ mors vitæ resciderit curricu-
lū. Et quis insensatā non iudicet Auarorum
vitā? præcipuē verò cū longo post obitum
tempore, vltimæ voluntatis præceptū exe-
cutioni mādatur. Nunquid enim in vltimo
instanti vitæ, & quamprimum anima corp⁹
derelinquit Deus eam iudicat? Ita sentiunt
omnes Ecclesiæ Catholicæ Doctores. An
igit^r Deus iudiciū fortassis ad tres aut qua-
tuor annos, præstinabit, executionē volū-
tatis expectās? Nequaquā sane; nec. n. muta-
bilis est Deus: q̄ sententiā latam, aureo vel
argēto redimi aliquando permittat. Quid
igit^r post latū iudiciū proderunt Eleemoly-
næ? Nihil profus; Serò sapiūt phryges, serò
diues oculos aperuit, quādo Lazarum pau-
perem requiescentem vidit, quem iacen-
tem ante ianuas videre despexit. Error at-
tamen cōmunis atque inter mundanos fre-
quens est, qui etiā ratione vlla vix tolli po-
test. Sed vnicū rogo: Dum noctu incedere
intendis, nunquid lucernā post te ponis, an
nō magis anteire iubes vt præcipitiū si q̄ oc-
currat euitare possis? Sic reuera in his argē-
dum

Miseri
Ordin
Pera

dum est. Præmittas ergò opera pietatis quæ ad modum exploratorum viam præcedunt, & regni cœlestis semitam efficiunt curam. Ideò enim Lucernæ rectè accomendantur. Misericordia etenim est quæ præcedit animam irè in tenebras. Opera pietatis sunt, quæ itineris difficultates pandunt quæ peccatorum tenebras pellunt, dum modo ea tempore vitæ exerceamus. Non qui ea post mortem exercere contendunt, reuera periculosè sese exponit amfractibus, & lucernam post se gerit. Ad hæc alludunt verba Isaïæ post Misericordiæ commendationem dicentis: *si hæc feceris, iustitia tua sicut lucerna præcedet se.* Qui enim post mortem Eleemosynam largiri se posse sperat; similis est homini qui fornacem ardentem refrigerij venturi spe delusus ingreditur. Audiatur nunc avarus verba veritatis in Evangelio dicentis: *Cum facis Eleemosynam, noli tuba canere. Cum facis* inquit, non cum alij hæredes faciunt. Cum facis, i. cum proprijs manibus largiris. Sed nec mirum est, si in morte quilibet suà pauperibus erogare vult; tunc enim nihil amplius possidet, qui antea omnium diuitiarum dominum habebat.

Tob. 4.

cap. 58.

Matth. 6.

Datua dum tua sunt; post mortem tunc tua non sunt.

Quod etiam benè indicat psalter Regius dum inquit: *Dormierunt somnum suum: & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis.* Da igitur quisquis ad portum *Psal. 75.* aspiras optatum, quisquis ad promissum anhelas proemium, quanto tempore viuis succurre indigenti dum robustus es, dum vires competunt; verendum enim est nè si diutius expectaueris, cum manum naufraganti auxiliatricem præbere volueris, ipse met naufragium patiaris.

Denique vt paucis concludam qui in hac vita pietatis non exercuerit opera frustra ea post mortem exercere tentabit. Separata namque anima à corpore homo extra meritum est, sicque nudus, & charitate vacuus, vereatur oportet nè sibi quod homini non vestito veste nuptiali dictum est etiam intimetur: *Amice quomodo huc intraſti non habens vestem nuptialem?* & quæ sequuntur: *Ligatis manibus ac pedibus projicite eum in tenebras exteriores, ubi erit fletus & stridor dentium.* Ne igitur ô homo tantum tuæ salutis incurras periculum, fac tibi amicos de mammona iniquitatis, qui te in tempore tribulationis recipiant in æterna tabernacula.

I cula.

cula. Studeas in schola formicæ & in ven-
ætatis tuæ, compara tibi annonam, ne
tempore famis, deficias præ egestate.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

QVOD ELEEMOSYNA
ESSE DEBEAT LIBERALIS
ET AMPLA IUXTA CVIVS-
que substantiam;

CAPVT. XXIX.

2. Conditio.

EXposito sensu verbi *ecce* quod primam
designat Eleemosynæ conditionem, ad
secundam accedamus oportet. Hæc autem
vt locum inter condiciones habeat debet
esse liberalis, ampla iuxta tamen cuiusque
mædia & hæc per *dimittit* bene designatur.
Ideò Tobias moriēs filium sic hortabatur
Si multū tibi fuerit abundanter tribue. Et A-
postolus quidē vt quo suis ad Eleemosynæ
munificam largitionē inuitet ait. *Qui parce
seminat parce & metet, & qui seminat in be-
nedictionibus de benedictionibus & metet.* D.
Chrysoft. eis qui hanc psalmistæ vocem cū
fructu dicere volunt *Miserere mei Deus se-
cundum magnam Misericordiam tuam;* dicit
necessarium esse vt etiam Misericorditer
benignè, & affluenter pauperibus subueni-
ant.

Cap. 4.

2. Corinth. 9.

Hom. 37. ad
pop.

Psal. 50.